

Szörényi Levente :

A hitetlenség átka - dalszöveg

*Ha nem hiszed, hogy érdemes
miért kezdted el*

*Ha nem hiszed, hogy sikerül
mért vállaltad fel*

*Ha nem hiszed, hogy megéri
a fáradságodat*

*A korlátok közt mért keresnél
mindig kiutat*

Ha nem hiszed, hogy érdemes

*mért indultál el
Ha nem hiszed, hogy sikerül
mért nem adtad fel
Ha nem hiszed, hogy megéri
a szenvedéseket
Mért nem dobod el magadtól
ezt az életet*

*Nem lehet, nem lehet
értsétek meg, nem lehet
Hit nélkül sem alkotni
sem élni nem lehet*

*Ha nem hiszed, hogy érdemes
mért mozdul kezed
Ha nem hiszed, hogy sikerül
magad vagy ellened
Ha nem hiszed, hogy megéri
hunyd le a szemed
És fordulj el, vagy fordulj fel
hogyan eltemessenek*

*Nem lehet, nem lehet
értsétek meg, nem lehet
Hit nélkül sem alkotni
sem élni nem lehet*

19:30, Szombat (május 21.), DUNA Televízió

Hattyúdal

magyar koncertfilm, 96 perc, 2011

rendező: Koós György

operatőr: Stenszky Gyula

szereplő:

Szörényi Levente

Szörényi Levente szólókoncertje a Papp László Budapest Sportarénában

Méltón búcsúzott Szörényi Levente a teltházas Papp László Budapest Sportarénában. A Szörényi életmű keresztmetszete magas színvonalon, az Óbudai Danubia Zenekar kíséretében, Kesselyák Gergely vezényletével, valamint vendégzenészekkel és külön erre a célra leforgatott

filmklippekkel került bemutatásra. Az előadásból nem hiányoztak a színpadi művek sem és Szörényi Levente legnagyobb slágerei az Illés korszakából.

Közreműködik: az Óbudai Danubia Zenekar, Ács Péter vezetésével Rockzenekar: Szörényi Örs (dob, ének), Tiba Sándor (dob), Sebestyén Áron (billentyű), Varga Róbert (billentyű), Pethő Gábor (basszusgitár), Baranski László (gitár), Kékkői Zsolt (gitár). Vendégzenészek: Eredics Salamon (tangóharmonika); Gryllus Dániel (tárogató); Halmos Béla (hegedű); Kozák József (duda); Sebő Ferenc (kontra, tekerőlant).

*

Hattyúdal. Szörényi Levente búcsúkoncertje az Arénában Inkei Bence [2010. december 29.]

Nagyon reméljük, hogy nem kell külön bemutatni Szörényi Leventét és érdemeit az olvasóknak, úgyhogy bevezetőül csak annyit, hogyha ő tényleg búcsúkoncertet tart, akkor arra bizony el kell menni. Mi megtettük – de hogy került oda Thürmer Gyula?

Bár Szörényi Levente már elég régóta látványosan hátat fordított azoknak a bizonyos háromperces daloknak, egészen mostanáig nem került még sor arra, hogy jelképesen is lezárja ezt a korszakát. A 65 éves zenész idén azonban végre úgy döntött, hogy ideje ezt egy életműkoncerttel megtenni – márpedig, ha van magyar előadó, akinek a munkásságából háromórás, hibátlan életműkoncertet lehet tartani, akkor Szörényi feltétlenül ilyen. Ennek tudatában egyáltalán nem volt meglepő, hogy gyakorlatilag megtelt a Budapest Sportaréna, ahol Szörényi szólóban először és utoljára állt a közönség elé: néhány üres szék maradt csak, amikor némi csúszással – hogy a hó akadályozta vidékiek se maradjanak le semmiről –, nem sokkal fél kilenc előtt kezdetét vette a koncert.

A fehérbe öltözött Szörényit egy hattagú rockzenekar illetve a Danubia Szimfonikus Zenekar kísérte, akiket a három részre bontott előadás első szakaszában több vendégzenész is kiegészített. A három szólóalbum dalaiból álló első blokkra egyrészt azért voltam kíváncsi, mert fogalmam sincs, mikor lehetett hallani például az Utazás dalait élőben utoljára, másrészt meg nem is ismertem mindet (legalábbis azt hittem). Stílszerűen az Életrajz című számmal indult, amit még négy másik követett az Utazás albumról (1974, mellesleg a magyar rocktörténet első szólóalbuma volt), Szörényi pedig csaknem mindegyik után szólt pár szót. Így tudhattuk meg, hogy a lemez címadó számában hallható útvonalat többen is megcsinálták utána a dal hatására (bár az sajnos nem derült ki, hogy ők is tényleg Sankt Pöltenben aludtak-e), míg a Dal az ártatlanságról közben a kivetítőn látható videofilm kötötte le kicsit a figyelmemet, hiszen a rendszerváltás korából származó filmrészleteken vicces csavarként még Thürmer Gyula és Tamás Gáspár Miklós is felbukkantak. Az Utazás dalai – lévén valóban az egyik legjobb valaha volt magyar rocklemezről válogatták őket – nem is okoztak csalódást, de ezek még rendes rockdalok voltak, viszont a második szólóalbum, a hat évvel későbbi Hazatérés számait már úgy konferálta föl Szörényi, hogy ott nagyon elkapta őt a magyar népzene.

Ezekhez a számokhoz jöttek a vendégek, Sebő Ferenctől és Halmos Bélától kezdve Gryllus Dánielig, nekem meg egyrészt rá kellett jönnöm, hogy ezeket a számokat is ismerem, másrészt többségükben ezek is hagyományos pop-rock számok ám, csak az egyiket tekerőlant, a másikat tárogató egészítette ki és így tovább, viszont egyik népi hangszer használata sem tűnt erőltetettnek. (Aki akár csak egyetlen rockos-népzenés fúziót is hallott az elmúlt húsz évben, az tudhatja, mennyire nem könnyű ezt elérni.) A harmadik album, a Végtelen úton dalait már úgy konferálta fel Szörényi, hogy megkérdezte a közönséget, hányan ismerik egyáltalán az albumot, miután ezt megjelenésekor (1986) a hanglemezgyár "agyonhallgatta". Ehhez képest még itt is volt szám, amire emlékeztem: az Ajánlott levél videoklipjét biztosan láttam a magyar tévén annak idején – az viszont csak most esett le, hogy a dalt Szörényi a fiához, Örshöz írta, aki most ott dobolt mögötte, és jó érzékkel rá is közelített a kamera a dal közben. A lemezről a többi elhangzott dallal sem volt gond ugyan, de úgy tűnt, ezekben jut leginkább szerephez a nagyzenekar, amely addig többnyire a háttérben maradt.

Így ért véget az első blokk, és szünet nélkül már következett is a második. Ebben Szörényi színpadi műveiből adtak elő részleteket, és ő maga nem is maradt a színpadon (vagy csak én nem láttam). Elhangzottak dalok az Atila, Isten kardja, az Árpád népe és a Veled, Uram! című művekből, és természetesen az István a királyból. Ezekkel csak az volt a problémám, hogy 1) megszólaltatásukhoz nem feltétlenül van szükség Szörényi jelenlétére, tehát ezeket még a színpadról való visszavonulása után is lehet játszani; 2) Szörényi életműve van olyan erős, hogy ezt a közel három órát gond nélkül kitölthette volna csak a szóló-, Illés- és Fonográf-korszakból származó dalokkal. Egy ilyen alkalom azonban arról szól, hogy tartsuk tiszteltben az ünnepektől akarata, én pedig meg is tettem becsülettel, még úgy is, hogy itt kezdtem szenvedni attól, hogy az Aréna nézőterét nem normális méretű emberekre méretezték. Voltak azonban páran, akik ezek alatt vonultak ki gyorsan a mosdóba vagy a büfébe, igaz, aztán az István a király betétdalaira mindenki visszatért. Az István a királyt kilencéves koromban annyiszor hallgattam, hogy egy életre belém rögzült az egész, és hiába teltek el azóta évtizedek, még most is emlékeztem mindenre, úgyhogy erre nem vagyok képes felnőttfejjel tekinteni, míg a másik három közül az Atila dalai tűntek még a legjobbnak, a maradék kettő már túlzottan is "operás" volt nekem. (De hát milyenek is lettek volna, ha egyszer tényleg ez a műfajuk?)

Szünet most sem volt, egyből jött a záró Illés-blokk, amelyben az eredeti elképzelés szerint csatlakozott volna Szörényi Leventéhez a bátyja, Szabolcs, valamint Bródy János is, miközben a már elhunyt Pásztory Zoltánt és Illés Lajost videofelvételek idézték volna meg. Utóbbi özevegye azonban nem járult hozzá ehhez, úgyhogy maradt az addigi kísézőzenekar, és egyedül Szörényi Szabolcs bukkant fel a keverőpultban egy házmesteres cameo erejéig a Kéglidál közben. Az Illés-dalokról nehéz újat mondani, Szörényi azonban mégis újdonságként szolgált azzal, hogy Az utcán utolsó versszaka csak külső nyomásra került be a dalba, hiszen a szocialista időkben nem végződhetett úgy egy dal, hogy a főhős nem tudja, hová megy. Itt már csak az Illés legeslegnagyobb slágereire volt idő, amiket ugyan öt éve a Szigeten a rendes zenekarral volt az igazi hallani, de most, némiképp áthangszerelve is jól szólt mindegyik. Egyedül az volt kicsit zavaró, hogy csak Szörényi állt, amíg a kísézőzenészek amolyan "unpluggedosan", udvarias mosollyal üldögélve játszottak olyan energikus rockhimnuszokat, mint a Ne gondold vagy a Little Richard. És miközben egymás után hallhattunk a magyar rocktörténet legjobb popdalai közül párat, azon gondolkodtam, hogy vajon mi az oka annak,

hogy egyetlen Fonográf-számot se hallottunk az este. Örülnék, ha az lenne a válasz, hogy azért nem, mert az a zenekar egy külön koncertet kap majd, de Szörényi viselkedéséből sajnos tényleg úgy tűnt, hogy ezt a búcsút komolyan gondolja. Pedig láthatóan remek egészségnek örvend, a hangjával sincs semmi gond, sőt, még ez az őszi körszakáll sem öregíti vészesen – látszólag semmi akadály, hogy színpadra lépjen még a jövőben. Ő viszont a búcsú mellett döntött, úgyhogy örülhettünk annak, hogy még egyszer hallhattuk az életmű legjavát, az pedig egészen biztos, hogy magunktól is fogjuk hallgatni még elégszer. Épp egy mostani interjúban beszélt egy manapság népszerű magyar zenész arról, hogy mennyire jó, ha lesz olyan dal, amely majd túléli a zenekaráét. Nos, Szörényi Leventének majdhogynem kizárólag ilyen dalai vannak, és mondani sem kell, mennyire kevesen mondhatják ma el ugyanezt magukról. Úgyhogy nagyon is remélem, hogy beváltja majd a koncerten tett ígéretét, mely szerint majd a záró nagy ovációt fogja otthon hallgatni lemezről: ha valakinek, neki tényleg jár a taps.

A koncertről készült további fotók a képekre vagy ide kattintva tekinthetők meg.

Szólj hozzá!

15 Georg Christoph Paret

2011.01.31. 09:01

Én senkivel sem szeretnék vitatkozni, hiszen én nem ismerem a magyar politikát, amúgy is egy apolitikus alkat vagyok. A koncert mármint Szörényi Levente fellépésével várható volt, hogy helyet kapnak a nagyobb formátumú színpadra szánt zenei betétek is, így mivel a színpadi művek a magyarság történelmével kapcsolatos, hát óhatatlan ettől az elhatárolódás. Igaz, a jelenkor politikai eseményeinek képi kockáinak felvillanásai talán nem kellettek volna, de hát nem én vagyok a rendező. Magam a zenei oldalról tekintem, s nekem tetszett s meg is hatódta Szörényi utolsó dalán. Mégis magát a zenét és köré fonódó ideológiát ketté kellene választani, illetve ez lenne a szerencsés. Már bocsánat, hát aki elment erre a koncertre, tudhatta előre azt, hogy mire számíthat nagyjából. ÉN a pusztán zenére voltam kíváncsi. Jó volt.

14 NAGY REKA

2011.01.05. 10:13

Udvarhelyről mentem el a koncertre. Jo volt. Meg vagyok vele elegendve. Ketfalu nagy igenyeid vannak! Akkor itelj, ha te jobbat mar bemutattal es alkottal. Konnyu a keszben hibat talalni. A komoly zenehez intelligencia is kell. Ezt a mufajt a koznep sajnos nem fogja fel. Ha latni akartal, miért nem vettel az első sorban 25000 ft.-ért jegyet, mint én?

Nekem igazan Brody hiányzott, mivel 3-an maradtak, a harmadik részben Tini is fellephetett volna, ha már SZ Szabolcs igen. Nem is tudom ,hogyan ott volt-e a koncerten?

13 LowSelfOpinion

2011.01.02. 00:17

"Az utcán" története nem mondható újdonságnak, legalábbis vagy háromszor hallottam tőle különböző interjúkban (még a Dob meg basszusban is elmondta, ahol nem is ez a dal volt

terítéken), pedig amúgy annyira nem jó sztori.

12 Krapulax

2010.12.31. 16:53

Ne felejtsük el, hogy Szörényinek 1984-ben már volt búcsúkoncertje. Az a Fonográfé is volt egyúttal és azért kellett megtartani, mert akkor is úgy döntött, hogy nem áll többet színpadra. (3 koncert is lett belőle)

11 zerg

2010.12.30. 21:00

Katasztrófa volt a koncert, mi is eljöttünk. Kétfülű nem hiszem, hogy kérkedett azzal, hogy otthagya. Négyen mentünk, 100e forintot fizettünk a jegyekért és egy nemzeti-politikai naggyűlést kellett, hogy végignézzünk zenei aláfestéssel. Nem kérkedem, fel vagyok háborodva! Szintén "Attila" közben lett elegem és döntöttünk a távozás mellett. Már akkor felfordult a gyomtom, amikor a "hát nem úgy alakult ahogy szeretnénk volna" megjegyzés elhangzott. Miért nem lehetett egy örömmel megtöltött koncertet csinálni? Örülni kéne annak amit alkotott. Szörényi előtt le a kalappal a munkássága miatt, de...ááááá

10 kétfülű

2010.12.30. 16:53

exterminátor!

Nem én politizáltam, hanem Szörényi. Én csak leírtam a történeteket.

Valószínűleg Te nem voltál ott a koncerten mert igen elhangzott, hogy a harmadik lemezét 1986-ban nem adták ki. (Ahogy elhallgattam a dalokat róla, nem sokat vesztett a világ).

Azonban ezen kívül állandóan az Ő nótáit játszotta minden rádió, TV a 60-as évektől. Erről persze hallgatott.

Tudtam, hogy Levente melyik oldalhoz tartozik, de ez idáig egyáltalán nem érdekelt. A mostani felesleges politizálása viszont elgondolkodtatott, naggyűlést, vagy koncertet akart tartani?

Igen ott hagytam az egészet a harmadik "Attilás" nagyária után, egyrészt mert nem erre számítottam, másrészt nem tetszett, harmadrészt semmi levegő nem volt a kakasülőn.

Amúgy nagyon sokan távoztak az Attilás rész közben, nem véletlenül.

9 exterminador

2010.12.30. 12:43

Ha valamit/valakit ennyire rühellek, akkor el sem megyek rá. Így utólag sem kell fikáznom, és kérkedni vele, hogy "otthagytam". :)

8 continuous mode

2010.12.29. 17:00

6 így van. le kell szórakozni a belépő árát, ha beledöglünk is. :D

7 Várközi Lajos

2010.12.29. 16:49

Minden tiszteletem a Szörényi Leventéé, amit a zene terén "letett" az asztalra azt csak nagyon kevesen tudják! DE! Amikor vele (vagy inkább fogalmazzak úgy, hogy az Illéssel) kapcsolatban

meghallok azt, hogy búcsúkoncert, hát kételyeim vannak. Hány búcsúkoncertet éltünk meg az elmúlt kb. 20 évben? Bízunk benne, hogy a 70. is szervez valami hasonlót...

6 exterminador

2010.12.29. 16:34

Hogy egyesek még itt is képesek politizálni... Kit érdekel, hogy ki milyen ideológiai beállítottságú? Szörényi ettől függetlenül igen sokat tett le az asztalra, és minden kattanásával együtt teljesen vállalható figura. Kétfülű: Szörényi nem mondott olyant, hogy 86-ban nem adták ki a lemezét; annyi volt a kifogása, hogy nem reklámozták eléggé. De szerintem te nem is voltál ott. Ha én valamire kiadok több mint 10 ezer forintot, azt nem fogom otthagyni, akármilyennek is tartom.

5 Szerző

2010.12.29. 15:39

ne kúrjatok már fel,normális,aktuális nyugati bandák koncertjeiről van hogy egy galériát teszten be össz-vissz,erről a nagyfejűről meg pont öt bekezdéssel többet mint kéne!

4 Kétfülű

2010.12.29. 15:10

Ott voltam egy darabig a koncerten. Látni semmit nem lehetett, mert olyan messze volt a színpad. Ezt még "segítette", hogy olykor tizenvalahány reflektort irányítottak a pofámba a színpad mögül, pedig picse messze volt a színpad a kaksülőtől. Minek?

Szörényi felesleges politizálásba fogott, magyarkodott, a kivétítőn meg mélymagyar tüntetések Orbánnal, meg társaival. Előtte, Kádár Brezsnyev...

Majd siránkozott, hogy az egyik lemezét 86-ban nem adták ki. Katasztrófa. Azzal nem dicsekedett, hogy az átkosban éjjel-nappal az ő zenéjét nyomták mindenhol úgy elnyomták őt. Itt már kezdett tele lenni a tököm jó erősen.

Eljönni csak akkor jöttem el, amikor az "Attila" című valamiből adtak elő darabokat. Nem az Én műfajom, hogy a sokadik lenyúzott bőrt hallgassam az egyébként kiváló István a Király után.

Levente, ideje lenne vagy politikai estet, vagy búcsúkoncertet tartani. Együtt a kettő emészthetetlen és nemkívánatos.

3 Évi

2010.12.29. 14:19

Nekem nagyon tetszett...

2 Pakó Pál

2010.12.29. 14:14

Szerintem túl korai volt ez a Szörényi búcsúkoncert! M

Túl korai volt, már csak azért is, mert úgy tűnik, mintha most kezdte volna a pályafutását, ugyanis még a szemek előtt lebegnek az öltönyös, nyakkendőös ki mit tud-os fellépéseik képei, melyek kapcsán eljátszott, majd befutott számaik örökre a fülemben csengenek.

De sajnós, bármennyire is észre kell venni: Eljárt fölöttünk az idő! Ám ennek ellenére, mégsem engedem távozni őket, ezért megőrzöm az örökzöld számaikat magamnak örök emlékezetül!

-pakópál-

1 Kalamár Lajos

2010.12.29. 08:55

Szörényinek a zenéjét szeretem, de nem tetszik, hogy mostanában kurzus szövegeket mond.
Nagyon jól élt Ő a múltban is, mi szükség van hátrafelé köpködni? K.L.